

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 18343.

Kl. 72 h, 3/03.

Rudolf von Frommer
(Budapeszt, Węgry).

Urządzenie zaporowe ruchomej lufy samoczynnej broni palnej.

Zgłoszono 17 marca 1932 r.

Udzielono 28 kwietnia 1933 r.

Pierwszeństwo: 21 marca 1931 r. (Węgry).

Wynalazek dotyczy urządzenia zaporowego ruchomej lufy samoczynnej broni palnej używanej również jako broń ładowana ręcznie. To urządzenie zatrzymuje, względnie unieruchamia, lufę przy ręcznym otwieraniu zamka, w celu usunięcia łuski wystrzelonego naboju z komory lufy nawet wtedy, gdy nabój się w niej zacisnął. Przy zamykaniu zamka i przy samoczynnym działaniu broni urządzenie zwalnia ponownie lufę. Zatrzymywanie lufy odbywa się najodpowiedniej w pierwszej części ruchu otwierającego.

Jak wiadomo w broni samoczynnej usuwanie wystrzelonej łuski odbywa się samoczynnie. Jednak przy używaniu broni, jako broni ręcznej, wystrzeloną łuskę wyrzuca się, jak zresztą w podobnych odmia-

nach broni ręcznej, przez ręczne otwarcie zamka. Skoro przytem w komorze naboowej zacisnęła się łuska naboju, to wówczas przy pociąganiu zamka wtył jednocześnie pociąga się lufę, lecz zamek pozostaje zamknięty. Skoro jednak lufa jest przytrzymywana, wówczas zamek otwiera się przy pociąganiu go wtył i wyciąga łuskę z komory naboowej.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania urządzenia zaporowego według wynalazku. Fig. 1 przedstawia widok z góry części broni z wyłączonym urządzeniem zaporowym, fig. 2 — ten sam widok z włączonym urządzeniem zaporowym, fig. 3 — przekrój poprzeczny wzdłuż linii I—II na fig. 1, a fig. 4 — przekrój poprzeczny wzdłuż linii III—IV na fig. 2.

Dwuramienna zaporowa dźwignia 3, poprzeczna do osi podłużnej lufy 1, jest osadzona ruchomo na trzpieniu 4 i znajduje się pod działaniem sprężyny 5. Zaporowa dźwignia 3 współdziała z wyżłobieniem lub wgłębieniem 2 lufy 1, przyczem jedno jej ramię jest zaopatrzone w występ 7, a drugie w ząb 6. Na występ 7 dźwigni 3 działa koniec 11 sprzęgłowego haczyka 12, znajdującego się pod działaniem sprężyny 8 i osadzonego ruchomo na trzpieniu 9. Haczyk 12 porusza się za pośrednictwem uchwytu 10 zamka. Gdy zamek jest zupełnie zamknięty (fig. 1), to wówczas koniec 11 pod działaniem sprężyny 8, znacznie silniejszej od sprężyny 5, przesuwa zaporową dźwignię 3 w położenie wyłączone (fig. 3). W tym stanie lufa może się swobodnie przesuwać i cofać skoro broń działa samoczynnie. Skoro jednak broń otwiera się ręcznie i chwyta się uchwyt 10 w celu odciągnięcia zamka, to wówczas uchwyt 10 początkowo się odchyła, przez co obraca się również sprzęgłowy haczyk 12 na trzpieniu 9 wbrew działaniu sprężyny 8. Wskutek tego koniec 11 oddala się od występu 7 zaporowej dźwigni 3, poczem sprężyna 5 wciska ząb 6 zaporowej dźwigni 3 w wydrążenie 2 lufy 1 (fig. 2 i 4), przez co lufa zostaje przytrzymana. Skoro przy zamknięciu zamka uchwyt 10 przesuwa się znowu naprzód, to wówczas koniec 11 ponownie cofa występ 7 dźwigni 3, przez co ustaje przytrzymywanie lufy, która może się swobodnie przesuwać wtył.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie zaporowe do lufy samoczynnej broni palnej obsługiwanej ręcznie, znamienne tem, że narząd zaporowy osadzony w nieruchomej części broni jest uruchomiany zapomocą uchwytu zamkowego przy ręcznem otwieraniu zamka

2. Urządzenie zaporowe do lufy według zastrz. 1, znamienne tem, że lufa posiada wgłębienie, do którego wchodzi ząb (6) dwuramiennej dźwigni zaporowej, umieszczonej wpoprzek do osi lufy i znajdującej się pod działaniem sprężyny, na którą to dźwignię przy zamkniętym zamku, to znaczy w położeniu spoczynku, działa koniec haczyka połączonego z uchwytem zamka, przytrzymując wspomnianą dźwignię zaporową w położeniu wyłączonem.

3. Urządzenie zaporowe do lufy według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że uchwyt zamka jest osadzony wahliwie na trzpieniu i znajduje się pod działaniem sprężyny (8), przyczem ujęcie uchwytu w celu otworzenia zamka powoduje przesunięcie dźwigni zaporowej z jej położenia wyłączonego lub spoczynkowego w położenie zaporowe tak, iż gdy zamek zostaje ponownie zamknięty, to wówczas dźwignia zaporowa jest ponownie wyłączona.

Rudolf von Frommer.
Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

